

פרדסי"ץ ובית החולים גנה. חמישה ימים אחרי הפיגוע פצץ בית ונהרגו שבעה ערבי בני משפחת יוסף דבאסי: האם וחמשת ילדיהם. יחידה אחר של ההגנה הרגה בדווי, ששימ כמורה-דרך לחוליה.

פרשת הנקמה בפרדס אבירל נחשבה עוד שנים ארוכות אחר-כך הצצה הסרטיטטס. מעין מעשה דו יאסין של ההגנה.

ליל הדמים בגן הוואי היה מע הקדמה למלחמת-העצמאות. ק פרצה כעבור שלושה חודשים.

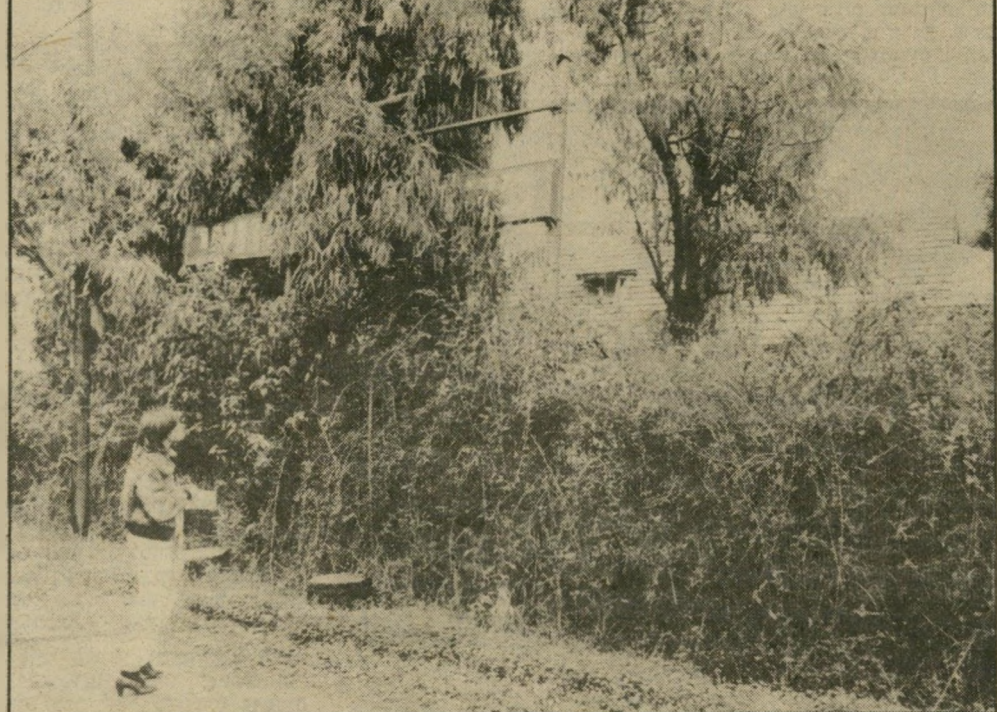
אחרי הרצה המקום לא פעל עו אנשים פחדו לבוא. המקום הני למקולל ושומם. סיפר השבוע פרו דורה, שנמנה עם עשרות הזמריני בדרגים שהופיעו שם. גם קלצ'ק זוכר שאז זה היה מקום לא-ינעי רק אחרי מלחמת-העצמאות הו חיל הקהל זורם למקום. לאכרדו (פאסנל) דשא היו רעיונות. ה שיקם את הבימה והצריף. הוא הני כיר את המקום הענק, ודאג להב כל מיני חלטורות.

התוכנית התבססה על אורי זה שתוכניתו חתול עזבני סיפקה א רוב הבידור. משחקי חברה חיד גים. בדיחות וכמה שירים. היו משעשעים את הנוער שבא לש השיא היה תחרות שבירת כיסאוו הקש הקלועים. היתה שם ער מה ענקית של כיסאות מרופטים ימי הכריטיס. שלא היו ניתנים שבירה בקלות. זה היה מגלגל התבר'ה מצחוק. מוסיף זיכרון שאל ביבר.

הסטארים של היום הופיעו שו או הם היו אמנים בתחילת דו (המשך בעמוד 3)

אז והיום
החתול העזבני, תוכניתו של אורי זוהר — בטס

מכונת המיטרה הגיעה למקום רק כעבור 45 דקות. החקירה התחילה בעצלתיים. אך קיבלה תנופה כשהתברר כי החוקי פים מנו כמה עשרות ערבים. שרק חלק קטן מהם פרץ למקום. מרביי תם שמרו מבחון כדי ליצור חסיי מה.

הרוצחים יבואו על עונשם. הי בטיה דובר ההגנה. מיפקדת ההגרי נה ניהלה חקירה משלה. העיקבות הובילו לפרדס אבירל, ששכן בין חאקי וחמושים בתמימקלעים. הם התפזרו בין הקהל ופתחו בירות לכל עבר.

תוך שניות התמלא המקום קולות וצקה. גניחות פצועים ובכי היסט רי. התוקפים המשיכו לרדוף אחר האנשים שניסו להסתתר בין ה- צימחיה העבותה. שהקיפה את ה- מקום. הם ירו לעבר כל מי שלא נראה ערבי.

אך גם הערבים שהיו במקום לא יצאו שלמים. איכריהם סאמיר ביי

ערבית אמידה ומסורסמת באותם ימים. משפחת ביידאס משייח-מור ניס. כמה חודשים לפני התקרית בגן הוחכר המקום לקבוצת "חיי- לים משוחזרים עבריים." שהכניו סו שיכלולים ומופעים והפכוהו ל- מקום נאה לבילוי הזמן. יוסף מל- ניק בן ה-74, שהיה שותף במקום משנת 1945 מספר: "רציתי שהמ- קום יהיה תרבותי. והבאתי אמנים גם מחויל. מי שביקר באותם זמנים בעיר תל-אביב ולא בא לבלות ב- גן הוואי נחשב כאילו לא יודע לבלות." רקדניות רומניות, זוג יפאנים, להטוטנים-קוסמים ובדרי גים מקומיים כמו פרדי זורה, שני הגינגים (רפאל קלצ'קין ומנשקה בהרב) זמרים מקומיים מתחילים הפכו את המקום לצעקה האחרו- נה של אותה תקופה.

אנשי ההגנה קיבלו ידיעה מו- דיענית על הכוונות להתקיף את המקום. והציבו שם במשך כמה שבועות מארב של אנשי חי"ש (חיל-שרה) תל-אביב. כשלא אירע דבר הוחלט להסיר את השמירה. ימים ספורים אחרי כן בוצעה הה- תקפה.

הקדמה למילחמה

היה זה ממון לשעה 10.45 ב- ערב. זמן קצר לפני תחילת ה- תוכנית האומנותית. כ-50 אורחים, גברים ונשים, רובם יהודים, מיעוטם ערבים ואנגלים, ישבו בין השול- חנות המפוזרים בין שיחיהנוי ו- העצים. מבין העצים שהקיפו את המקום הגיחו לפתע אנשים לבושי-

זוכר צבי אבידרור (58) היה בין הרומנטיקאים שבילו בימים ההם בגן הוואי. אבידרור הגיע גם השבוע לפתיחה המחודשת.

הבעל של המקום יוני מלניק, בן ה-70, התעקש לשנות את שם המקום ללא זיכרונות מהעבר המקולל.

ימלאו מבליים חדשים את המקום המקולל. אנשים שהתרחשויות בעבר ל מרגשות אותם או מעבירות בהם צמרמורת. כאן במטיבת הסילבסטר שהית הערב הראשון לפתיחת המקום. המקום הנקרא המתבן של יוסף, מחאים יותר לבילוי קיי

מקום הרצה יוסף מלניק בעל המקום בחברת המיסבאן מוסי פליישר עומדים בגן במקום שארע הרצה. מלניק מאמין שקללה רובצת על המקום מאז ההתקפה הרצחנית ולכן העדיף לא להיזכר בהיסטוריה ולשנות את השם.